

ПРОТОКОЛ

№ 482

гр. Провадия, 21.11.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – ПРОВАДИЯ, I-ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Димитър Ст. М.

при участието на секретаря П. Янч. М.
и прокурора С. Ст. К.

Сложи за разглеждане докладваното от Димитър Ст. М. Наказателно дело от общ характер № 20223130200114 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

РАЙОННА ПРОКУРАТУРА ВАРНА - ТО ПРОВАДИЯ , редовно уведомени от предходно с.з., се представляват от прокурор С. К..

ПОДСЪДИМИЯТ Я. Й. А., редовно призован, не се явява.

Представява се от адв. Г. Г. АК - Варна и адв. Г. Н. АК - Варна, редовно упълномощени и приети от съда от преди.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д. А. Д., редовно призован, не се явява.

Съдът поиска становище от страните по хода на делото:

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. Н.: Да се даде ход на делото.

АДВ. Г.: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че не съществуват процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И: **ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО**

СЪДЪТ докладва постъпила по делото с вх. № 7237/01.11.2023 г. СМЕ ведно с приложена справка декларация.

СЪДЪТ докладва постъпила по делото с вх. № 6960/20.10.2023 г. справка от мобилен оператор А1 с която ни уведомяват, че посочените номера не са от мрежата на А 1 България.

СЪДЪТ докладва постъпила по делото с вх. № 6928/19.10.023 г. справка от Виваком АД, с която ни уведомяват, че не могат да предоставят исканата

информация поради отдалеченост във времето.

СЪДЪТ докладва постъпила по делото с вх. 6816/16.10.2023 г. справка от Йетел, България ЕАД с която ни предоставят информация, че тел. номер *** е собственост на Д. Д. С., тел. номер *** е собственост на ФИШ ГРУП ЕООД, тел. номер *** е собственост на Ж. С. Ж..

СЪДЪТ предоставя на страните, за запознаване.

СТРАНИТЕ поотделно: Да се приемат. Не държим на разпита на вещото лице.

Съдът счита, че следва да приеме към доказателственият материал по делото поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА към доказателственият материал по делото Съдебно медицинска експертиза, както и справка с вх. № 6960/20.10.2023 г. от мобилен оператор А1, справка с вх. № 6928/19.10.023 г. от Виваком АД; справка с вх. 6816/16.10.2023 г. от Йетел, България ЕАД.

ОПРЕДЕЛЯ окончателно възнаграждение на вещото лице Д. А. Д. в размер на **300 лв. (триста лева)**, да се изплатят от внесения депозит (издаден касов ордер).

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми г-н председател, моля на осн. чл. 281, ал. 5, вр. ал. 1, т. 3 със съгласието на защитниците на подсъдимия да се прочетат показанията на Й. А. Т..

АДВ. Н.: Даваме съгласие.

АДВ. Г.: Даваме съгласие.

Съдът с оглед направеното искане и със съгласието на страните счита, че следва да се прочете показанията на свидетелят Й. А. Т. на осн. чл. 281, ал. 5, вр. ал. 1, т.3 от НПК намиращи се на лист 27 от ДП № 2144/2021 г. том II по описа на РУ Провадия, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА показанията на свидетелят Й. А. Т. дадени на 24.02.2022 г., намиращи се на лист 27 от ДП № 2144/2021 г. по описа на РУ Провадия.

ЧЕТАТ се в цялост.

На основание чл. 283 от НПК се прочетоха писмените доказателства по делото.

На основание чл. 286, ал. 1 от НПК страните заявиха, че нямат искания за извършване на нови следствени действия.

ПРОКУРОРЪТ: Няма да соча нови доказателства. Да се приключи съдебното следствие.

АДВ. Н.: Няма да соча нови доказателства. Да се приключи съдебното следствие.

АДВ. Г.: Няма да соча нови доказателства. Да се приключи съдебното следствие.

Съдът, като взе предвид становищата на страните намира, че фактическата обстановка по делото е изяснена, не следва да извършва съдебно следствени действия, поради което и на основание чл. 286, ал. 2 от НПК

О П Р Е Д Е Л И:
ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ
ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми г-н председател, поддържам повдигнатото обвинение така, както е внесен с ОА. От събраните в съдебното производство доказателства, безспорно се установява, че подсъдимият Я. Й. А. от обективна и субективна страна е осъществил състава на престъпление по чл. 355, ал. 2, вр. ал. 1 от НК, за това че на 29.10.2021 г. в гр. Д., обл. Варна, нарушил мерки, издадени против разпространението на заразна болест по хората със Заповед № РД-01-610/22.10.2020 г. на Министъра на здравеопазването на Република България, след като е бил поставен под 14-дневна изолация в домашни условия с начална дата 27.10.2021 г. с предписание за изолация в домашни условия с изх. № 03-178679/28.10.2021 г. на директора на РЗИ - Варна, не изпълнил задължението си да не напуска адреса, на който е поставен под изолация, а именно гр. Д., ул. „Х. М.“ № 4 и е напуснал посочения адрес, като Д.ието е извършено по време на пандемия, свързана със смъртни случаи от COVID — 19 поради което моля да го признаете за виновен и да му наложите наказание при условията на чл. 54 от НК в размер под средният за предвиденото наказание, а именно две години лишаване от свобода с изпитателен срок от три години и 20 000лв. глоба. Моля да се произнесете в този смисъл.

АДВ.Н.: Уважаеми г-н председател, защитата счита, че установената по делото фактическа обстановка се различава съществено от описаната в ОА.

НПК е категоричен, че подсъдимият следва да носи наказателна отговорност само, когато е доказано по безспорен и несъмнен начин, че е извършил Д.ието за което е обвинен. Наличните по делото доказателства не са достатъчни да обосноват извършването на престъплението по чл. 355, ал. 2 от НК. От анализа им става ясно, че подсъдимият Я. А. е заболял от Корона вирус за период на обявена в Държавата пандемичната обстановка и предприети мерки против разпространяването на болестта. По негови обяснения и показания на майка му- свидетелката Т., здравословното му състояние е било тежко, с много висока температура повече от 7 дни, бил е на постелен режим почти 12-13 дни със ставания само за облекчаване на физиологични нужди, бил е изолиран на първия етаж от триетажна жилищна кооперация, като семейството му е ползвало последния трети етаж, храна му е била доставяна до вратата, без осъществяване на личен контакт за да не се заразят останалите членове на семейството, включително и брат му, който е болен от шизофрения. Само майката е контактувала с личната лекарка на подсъдимия, като е описвала състоянието му и е получавала предписания за лечение. Предвид тежкото му и продължително състояние е искала от доктора да му бъдат поставяни и инжекции с поемания антибиотик. Това описание се налага с оглед да се посочи, че неговото състояние не е позволявало той да се придвижва. На 29.10.2021г. е била извършена проверка от полицейски служители за спазване на протиепидемичните мерки и на място е установено по думи на бащата, че подсъдимият не се намира в дома си. Въз основа на посоченото е изготвена докладна записка и образувано ДП. Според полицейските служители бащата на подсъдимия е бил в нормално психическо и физическо състояние, адекватен, дори без дъх на алкохол. Тези им показания се опровергават от показанията на съпругата му – свидетелката Т. и подсъдимия, които твърдят, че при извършената проверка лицето е било пияно. Свидетелката Т. казва – „къркютюк пиян“, неадекватен и затова погледнала през терасата, за да се увери, че е слязъл по стълбите невредим и е отишъл при полицаите. Според подсъдимия баща му е бил отново пиян, за пореден път. Именно поради това му състояние на другия ден след като е разбрал, какво е казал на полицаите, а именно, че Я. не се намира в дома си, бащата се е разстроил. На проведения през м. април 2022г. разпит по ДП, приобщен към доказателствата по делото на основание чл. 271, ал. 1, вр. ал. 1, т. 3 от НПК същият е заявил, че не е знаел, че синът му е в къщата и се е

изолирал на първия етаж поради болестта. Т.е. наказателното производство в случая е било образувано без да са налице достатъчно категорични данни за съпричастност на подсъдимия към извършване на Д.ието. Считам, че показанията на полицейските служители не следва да бъдат ценени като обективни, първо защото по длъжност са ангажирани да разкриват престъпления, каквото в случая са счели, че е налице. Второ между показанията им има противоречия, което ги опровергава и ги прави ненадеждни. Според свидетеля Д. С. проверката е осъществена рутинно въз основа на списък, представен от РУ Провадия за лица, които са карантинирани. Според свидетеля Н. проверката е осъществена въз основа на информация, че подсъдимият не е бил в дома си и са изпратени от ръководството по сигнал. Показанията им противоречат и на тези дадени от свидетелката Т. и подсъдимият Я.в относно състоянието на бащата към момента на проверката. Във връзка с проведената очна ставка между свидетелката Т. и свидетелят Н. се установи, че свидетелката не е стояла през цялото време на проверката и беседата с мъжа □, 15 минути на терасата, а се е появила само за секунди да види дали мъжът □ е излязъл в двора, като е казала на полицейските служители, че той слиза, и категорично не е заявявала, че Я. го няма в дома си. За да се потвърди тезата на полицаите, че Я. не е бил в дома си по време на проверката и следователно е нарушил противоепидемичните мерки свидетелят Н. е посочил, че при проверката служебният автомобил на подсъдимият марка Опел Вектра не е бил пред къщата, но по-късно при обход бил вече там, както и е дал показания свидетелят Х., който твърди, че лично е възприел подсъдимия в 20.30 ч. в заведението на свидетелят Т. С. да си купува кока кола. В случая от изключително значение за разкриване на обективната истина по делото е да се установи бил ли е подсъдимият в питейното заведение на свидетелят С. или не е бил. Проверката на тези данни може да се осъществи от показанията на свидетелят Х., свидетелят С., подсъдимият Я. и свидетелката Т.. Свидателят С. не си спомня лицето, което е влязло в питейното заведение, не е виждал подсъдимия и не го познава. От направената справка от НАП за регистрираните отчети на извършените продажби от фискалното устройство, се установява, че такива са осъществени в 10.28 часа на 29.10.2021г. и 22.54 часа, т.е. покупка в 20.30 минути няма отчетена по фискалното устройство на заведението в което свидетелят Х. е бил и е забелязал подсъдимия. Самият

свидетел Х. твърди, че въпреки, че момчето закупило кола-кола и оприличено от него за подсъдимия е бил с маска на лицето и шапка и му се виждали само очите, го е разпознал по походката. От разказа на този свидетел недоумение буди самото поведение на свидетелят, който като орган на реда и информиран както сам твърди, че е забелязал подсъдимият в списъка за проверявани заразени с коронавирус лица, защо не го е попитал, какво прави и защо не се е изолирал от хората, а го е изчакал да излезе от помещението, проследил го е навън и го е оставил безпрепятствено да се качи в автомобила си. Отговорът е, че не го е направил, защото или се е съмнявал че това е подсъдимият, ако е имало такъв посетител изобщо, или това не се е случило. Въпреки, че казва, че е разпознал подсъдимият по походката, не разяснява каква е тя. Показанията му аз лично считам че са необективни и обслужващи тезата на обвинението. В ДП същият твърди, че се е обадил на ОДЧ, а в с.з., свидетелят твърди, че за възприетото се е обадил лично на шефа си Ж.. Отделно от това самият свидетел показва явно негативното си отношение към подсъдимия, като спомена, че не е от неговото обкръжение, че не общува с такива лица, а на въпрос на съда отговори, че такива лица са „беладжий“, както той се изрази.

От списъка с лицата, карантинирани на адрес, помни само подсъдимият, други лица не помни. Подсъдимият също потвърди негативното отношение на полицейския служител, което е продължително с години, като изложи, че въпреки, че не е катаджия редовно като го видел от служебни автомобил го е спирал без да дава знак за това с палка, дори се е случвало да го преследва като престъпник. Затова му били съставяни ежедневно актове. Няма причина да не се доверим на показанията на свидетелката Т., свидетелят Й. А. и обясненията на подсъдимият Я. А., защото същите са еднозначни, а именно, че подсъдимият е боледувал от коронавирус, че състоянието му е било тежко и не е позволявало да се движи дори вкъщи, че се е изолирал в апартамент в къщата, за който баща му е разбрал в последствие, че към момента на проверката свидетелят Т. е бил пиан и е заявил, че синът му не е вкъщи именно под влияние на изпития алкохол и незнанието си за това обстоятелство. Именно поради тази причина подсъдимият е потърсил телефона на полицейския служител С. и му е звъннал за да му предаде, че си е вкъщи и не е напуснал дома си. Това обстоятелство не се опровергава от свидетелят С., който твърди, че това се е случило след час от проверката. Възможно е подсъдимият да се е забавил с обаждането, но това е било, за да

проведе разговор първо с баща си, да му обясни, кои са проверяващите, да потърси телефон на един от полицейските служители, като се е наложило да се обади на няколко лица последователно. Считам, че показанията на полицейските служители са опровергани като недостоверни, необективни и дадени от заинтересовани лица, като безспорни доказателства за това, че подсъдимият се е намирал в заведението на свидетелят С. в инкриминирания ден и час няма, първо защото показанията на свидетелят не са потвърдени от други лица, посочената от него покупка в 20.30 ч. на кока-кола също не е установена, а разпознаването на лице само по походката е несериозно в наказателния процес. Осъждането на подсъдимия въз основа на такива данни, както и показания, дадени в неадекватно състояние, а в следствие оттеглени от лицето, което ги е посочило, не може да бъде обосновано, а ще почива изцяло на предположения, като в случая прокуратурата следваше да проведе обективно изследване на тези обстоятелства. В констатацията на полицейските служители в докладната записка, че подсъдимият не е в къщи не е безспорна, не е установена и от лични възприятия, а отразява мнение на бащата на подсъдимият, който както вече многократно споменах е бил алкохолно повлиян и е бил с убеждението, че синът му се е намирал в къщата, а именно сам в следствие е заявил за тази си заблуда при разпита си, при това напълно откровено, което е установимо от неговото последващото съжаление, изпадането в състояние на дълбока вина по думите на неговият син и последвалото болестно състояние. Съществуват противоречие в показанията на полицейските служители и относно ползвания автомобил от подсъдимия. Според свидетелят Н. към инкриминираната дата подсъдимият е ползвал Опел Вектра, който към проверката не е бил паркиран пред дома му, но при обход по-късно същата вечер, вече бил наличен. В същото време обаче свидетелят Х. твърди, че е проследил подсъдимият при излизането му от питейното заведение на свидетелят С. и е видял, как се качва в личния си автомобил марка Ауди, черно на цвят, комби. Според подсъдимият той никога не е управлявал автомобил Опел Вектра, а автомобилът се е спирал в уличка до дома си, а не точно пред него, т.е. никой от проверяващите не го е забелязал. В случая смятам, че Дието не е осъществено от обективна и субективна страна от подсъдимият, като предвид липсата на съмнения относно поведението му с оглед събраните доказателства, не правим искане за прилагане разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от НК. В случая доказателствата на

обвинението, които дори не бяха коментирани в съдебно заседание са изолирани, неубедителни, напълно разколебани, като не следва доказателствената тежест да бъде прехвърляна на подсъдимия да доказва, че е бил в къщи по време на проверката, нито пък да не се дава вяра на родителите му, които не излагат събития за да оневинят сина си, а ги разказват такива, каквито са били, като свидетелката Т. беше изключително подробна в изказването си, последователна, преразказаното от нея напълно съвпада с посоченото в очната ставка, като изводът е един, че изложеното от нея е напълно достоверно и коректно изнесено. Моля ви за присъда в този смисъл.

АДВ.Г.: Уважаеми г-н председател, аз считам също, че присъдата, когато е осъдителна следва съгласно разпоредбите на наказателният кодекс да почива на безспорно установено обвинение, визирайки установеност на всички елементи от обективната и субективната страна на Д.ието. В настоящият казус анализа на събраните доказателства, който беше подробно изложено от колегата сочи именно, че обвинението не доказано. Не е доказан нито обективният състав на Д.ието, нито субективната страна. Безспорно по делото се установи единствено, че на конкретната дата полицейски служители са посетили дома на подсъдимия. В останалата си част отразените в представените писмени доказателства твърдения са всъщност предположение и изводи. Единственият довод, че подсъдимия не се е намирал в дома си на посочената дата, а и твърдението на полицейските служители, които са провели кратък разговор с неговия баща на входа на жилището. Извън това действие те не са положили необходимите усилия за да установят фактическата обстановка, тоест те не са реализирали задължението си по осъществяване на проверка. Това се е отразило безспорно на доказателствата необходими за установяване на обективната истина в рамките на едно наказателно производство каквото е настоящото. Най малкото логично е свидетелят С., след получаване на обаждането да извърши повторна проверка за да установи, каква е действителната ситуация, която той не е сторил. Няма да анализирам доказателствата, тъй като това беше сторено от колегата. Безспорно е, че те са две групи, едните са убедителни, другите са оправдателни, като в тази насока обаче следва да вземете предвид освен изложените от колегата доводи, също и факта, че частично и оправдателните и обвинителните свидетели, излагат една и съща фактическа обстановка, категорични са, че никой не е положил усилие да установи, къде се е намирал

подсъдимия на посочената дата, а това е било лесно осъществимо. Въз основа на посочените обстоятелства аз също ви моля да постановите оправдателна присъда, която би била единствено адекватна въз основа на формираната доказателствена съвкупност и въпреки, че считам за излишно с оглед пълноценната защита следва да посоча, че в случай, че сметнете, че са налице доказани елементи от обективната и субективна страна следва да бъде приложена разпоредбата на чл. 9, ал. 2 от НК с оглед на обстоятелството, че визираното Д.ие е с изключително ниска степен на обществена опасност. Факт е, че събитието е извършено само един ден след поставяне на карантината. Моля ви да се произнесете в този смисъл.

ПРОКУРОРЪТ /реплика/: Уважаеми г-н председател, считам че показанията на свидетелите Х. Х., Н. Н. и Д. С. са последователни и взаимно допълващи се. Не считам, че са налице предубеденост или заинтересованост от тяхна страна, включително и свидетелят Х. както се изрази и в с.з., че подсъдимият е бил „белаждия“. От това считам, че следва да се извежда, че е пряко заинтересован от изхода на делото. По отношение на справката от НАП, действително в 2,30 ч. няма справка за покупка на какъвто и да е продукт от съответният магазин, но считам, че това е доказателство единствено, че не е маркирана, а не, че не е продадена такава. Ноторен факт е, че в малки магазинчета, още повече в малки населени места редовно не се маркират стоки от магазините. По отношение на показанията на свидетелят Й. А. Т. и Ж. Г. Т. считам, че не следва да се кредитират безрезервно, тъй като са пряко заинтересовани от изхода на делото като родители на подсъдимия, освен това са съществено противоречиви по между им. Свидателят Т. в прочетените показания по реда на чл. 281 от НПК е заявил, че синът му е бил поставен под карантина и се намирали на третият етаж от къщата. Свидателят Т. заявява, че сина и Я. бил изолиран на първият етаж от къщата. На следващо място в заявеното от подсъдимият А., че бащата е бил – „кьоркютюк пиян“, и не помнел нищо, видно от прочетените показания на Й. Т., същият има спомени за часа, в колко часа са дошли полицаите, как е чукнал на вратата на Я., но вратата била заключена, как е погледнал за колата му. „Разбрах това по- късно същата вечер, когато Я. ми каза“, тоест, не считам, че е бил в състояние в което го описва свидетелят Ж. Т. и подсъдимият А.. От друга страна искам да обърна внимание, че нито бащата, нито майката на подсъдимия въпросната вечер са го виждали. Първо бащата заявява, че е

чукнал на вратата и не е бил там и е била заключена, а майката каза, че въобще не е слизала на първият етаж. Това го е разбрала от подсъдимия. На следващо място искам да обърна внимание, че проверката, която са извършили полицейският патрул на РУ Провадия- Н. Н. и Д. С. не е при рутинните проверки, които се правят по списък и на случаен принцип, а е във връзка с конкретно подаден сигнал за конкретно подадено лице, че се намира в друго населено място, тоест, че е нарушил противоепидемичните мерки. От друга страна считам, че от показанията на Х., който заявява, че е разпознал подсъдимия по походката и по очите, считам, че следва да се кредитират, като всички знаем почти две години и ние как се явявахме, включително в съдебна зала с маски, така че не сме си искали да си сваляме маските или по някакъв начин да установяваме самоличността си. По отношение на обясненията на подсъдимия считам, че не следва да се считат като източник на доказателства, а като средство за защита и съгласно правилата на НПК, обясненията на подсъдимия от една страна са източник на доказателства, а от друга са и средство за защита. По отношение на приложението на чл. 9 считам, че не са налице такива обстоятелства, доколкото подсъдимият не е бил под карантина, а е било безспорно доказано, че е бил заразен от Ковит-19 с което е бил могъл реално да разпространи болестта и на други хора.

АДВ.Г.: Ако позволите само две уточнения. На първо място от репликата „белаждия“ не е единственият довод сочещ за недоброто отношение даже негативното да не кажа, на посоченият свидетел, който всъщност е инициатор на проверката, дори и според представителя на Районна прокуратура. Цялостното му поведение, включително и начина, по който е разпознал подсъдимия сочи именно преднамереност в действията. На второ място обвинителната теза, която изложи представителя на прокуратурата досежно обстоятелството, че според него и майката и бащата не са виждали подсъдимия в конкретната вечер, доказва, че същите не са могли да разполагат с информация, къде се намира той, тоест, доказва нашата теза, че не са положени необходимите усилия да бъде установено местонахождението му. В тази връзка дори не са се опитали да го намерят по телефона, нито са провели разговор с майката, която се е показала на терасата и дори в очната ставка не се твърди, какъв разговор е проведен, само бегло полицаия си спомня, че тя била казала нещо, но това нещо дори не се установява, че безспорно тя е казала каквито и да било думи, но е факт, че

полицейските служители не са провели разговор с нея по отношение на това, къде се намира сина и, тоест в конкретният казус никой не е установил местонахождението на подсъдимия въпросната вечер, а има достатъчно данни от които да се изведе извода, за достоверността на показанията на свидетелят, който го е разпознал, не може да бъде безспорно.

По отношение на приложението на чл. 9, казуси идентични с настоящият е налице вече изключителна съдебна практика, определящо именно такова Д.ие за маловажно, като обстоятелството, че същият е болен, тоест или следва да приемем, че е болен и е бил в състояние да не може да излиза, както твърдят родителите му и съответно имаме истинска документация, или е бил в добро състояние което не представлява опасност за обществото. Ако пък приемем, че полицейският служител, който го е разпознал казва истината, той е предприел абсолютно всички мерки за да охрани здравето на околните.

Съдът, след тайно съвещание обяви присъдата си, като разясни на страните срока и реда за нейното обжалване.

Съдебното заседание приключи в 14.30 ч.

Съдия при Районен съд – Провадия: _____

Секретар: _____